

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรนำ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อักษรนำ
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อักษรนำ

อักษรนำ คือ พยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกันประสมสระเดียวกัน ตัวหน้าทำให้พยัญชนะตัวที่ตามมาออกเสียงวรรณยุกต์เหมือนตัวนำ ตัวหน้าจะเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง ตัวที่ตามมาเป็นอักษรต่ำเดียวกันนั้น ออกเสียงได้ ๒ แบบ คือ ออกเสียงพยางค์เดียว และออกเสียง ๒ พยางค์

๑. อักษรนำที่ออกเสียงพยางค์เดียว

๑.๑) **ห นำอักษรต่ำเดียว** คือ คำที่มี ห นำ พยัญชนะตัวหลัง ง ญ น ม ย ร ล ว เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ จะออกเสียงตามพยัญชนะ ห เช่น

ห	นำ	ง	เช่น	หึง	แหงน	หงาย	หงอก	หงอยเหงา
ห	นำ	ญ	เช่น	หญิง	ใหญ่	หญา		
ห	นำ	น	เช่น	หनु	หนา	หนาม	หนอง	หน้า หนักหนา
ห	นำ	ม	เช่น	หโม	หมี	หมา	หมาย	หมอง หมักหมม
ห	นำ	ย	เช่น	หยิก	หยุด	หยัก	หยอก	หยาม หยี้
ห	นำ	ร	เช่น	หริอ	หรุ	หรา	หรี	หรอก
ห	นำ	ล	เช่น	หลาน	หลอก	หลับ	หลุด	หลงไหล
ห	นำ	ว	เช่น	หวาน	แหวน	แหวก	ไหว	หวี

๑.๒) **อ นำ ย** ในภาษาไทย มี ๔ คำ คือ ออย่า อยู่ อย่าง อยาก

๒. อักษรนำที่ออกเสียงสองพยางค์

๒.๑) **อักษรสูงนำต่ำเดียว** คือ คำที่มีอักษรสูงนำพยัญชนะตัวหลัง ง น ม ย ร ล ว พยางค์หน้าออกเสียงคล้ายประสมสระอะ ครึ่งเสียง เช่น สนุก สนาน สมาน สม่คร ขยะ ขยับ ฝรั่ง ฉลาด พลิต สลบ

ตัวอย่างการเขียนคำอ่าน สนุก อ่านว่า สะ-หนุก ขยับ อ่านว่า ชะ-หยับ
ขยะ อ่านว่า ชะ-หยะ

๒.๒) **อักษรกลางนำต่ำเดียว** คือ คำที่มีอักษรสูงนำพยัญชนะตัวหลัง ง น ม ร ล ว พยางค์หน้าออกเสียงคล้ายประสมสระอะ ครึ่งเสียง เช่น อุ่น ตุ่น จมูก จรวด อร่อย ตลาด ตวัด จริต

ตัวอย่างการเขียนคำอ่าน อุ่น อ่านว่า อะ-หุ่น ตุ่น อ่านว่า ตะ-หน
อร่อย อ่านว่า อะ-หร้อย